

שפאמן און פאמירונגען

[illegible]

אויס דער אינספעקטאר צו א יוגנט
מאן: העי, מיסטער!
אייער טעכטעלען פארברענט אויפ'ן
לאמפר ווען, וואס אויפ'ן האנט דארט
צו נאכטראפן א צוועלפטען
א שטח'ע געזעפענט זיין טעכטעלע
פארשטערען: איז א מער!
"וואס פרעגט איר אויך אויף
פרייעס פארזארגונגעס דער אינספעקטאר
"וואס איז פערע זיך? א איך ביי
טרויעלע פאר א פארשטאנדן ליידיג
פרייטא. וואס שוין ווייס א יאהר זי
איר'ע דער שטעלע, ערשט ווייסט
ווייזען וואס איז האב!"

צו איהרע קינדער. דער מאן דעררענע
ווי צו זיין פרוי.

* * *

א הינער קאמוניסט. א חכם. ה
אָפּגערוגענע דורכ'ן טעלעפאן צו א
באוואוסטען חזן און מוהל:
"מיינ צוויי האט געהאט צוויי ישי
פאפּס. ווילט איר און נאך נאך ווין קו
ווי אירישיען?"

דער חזן און מוהל האט צוריק
ענטפערט:

אויס גוט און זאגט מיר, דאס וויל איך
מיט וועמענעם העבן איר דאס יי רעדער
רעדען, וועגט איהר דאס טאקע
דער פאטער פון די פאפּים?"

* * *

"מיינ ווייב איז מאנכעס מאל
מלאך."

"ווען זי וויל א נייע דרעס?"

"ניין, ווען זי שרייבט די קאס."

* * *

דער פרינציפאל פון תלמוד-תרבות

אויף א פאפיר א קאמפעיטער
איהם.
רושיני האט זיך דערשראמען
זיך נענטערן פארענטפערען :
"ו' מ' רבי, דאס צייכען איז
שווארץ און ווייס. דער פרינציפאל
מיינט ענליכעס סתם. לערענט
מיר, ו' נ' ער איז א נרויטער ארץ
אין שווארץ און ווייס !"
"וועל, רושיני, זאגט ער אז
פאל, "איך וועל דיר ווייזען אז איז

אין שווארץ און בלוי !
* * *
וי: דו ביסט אלעמאל שפע
אפילו צו דוין חתונה אין שוהל ב
אויף נעקסטען שפעט !
קר: אה, יעס, אבער איך
ניט נעקסטען נענט שפעט.

**א ווייב פון יודא
שרייבט צו איר מאן**

איבערזענעבן פון ישראל פלאטס

"און דאס. וואס דו שרייבסט מיר
דו האסט דיר געמאכט לאזען שניידער
ווי יודישעס". האט מיר געזאגט
געמאכטען. איר האט אן היינט משה
שוין געזען. דער רבי, וואל לעבען,
וועלכען איר בין געווען מיט א טויזנט
האט מיר אפילו געזאגט, אז א מענטש
דו יאחרקען, וואס גייט נישט אריין

לידען פון ׳וויידיזשעס׳ פונדעסטער
לעבען זיי מיט דעם אויס זייערע יארן
נאר אוי ווי ביזט עס שוין ב״ה איז
געקומען, וויבשט ער דיר א רפואה שוין
און דעם מען פון ׳וויידיזשעס׳ זאל
מער נישט וויסען.
פון מיר דיין טרויער ווייב,
נאלדע פעטעלע.